

Els jornals i els periodistes

Últim número de l'any 2016 i últim número també de l'última *Revista de Girona* que editem amb una numeració per sota del número 300. Hi publiquem un dossier sobre dones periodistes gironines, que ha coordinat la Maria Àngels Casademont i en el qual, a més d'ella, escriuen la Neus Real, l'Elvira Altès, l'Olga Morote, la Carme Ramilo, l'Enric Mirambell, en Joaquim Nadal, en Miquel Fañanàs i la Sílvia Espinosa. A totes elles i a tots ells, moltes gràcies. Pensem que es tracta d'un dossier molt complet, un dossier que prestigia la *Revista de Girona* i que ens arriba carregat de notícies, informacions i reflexions sobre publicacions, programes de ràdio, seccions, articles i dones periodistes que coneixíem relativament; en alguns casos, que quasi ni coneixíem. Dones periodistes d'una Girona i d'unes comarques de Girona diferents de la societat gironina d'avui, separades pel temps i per una situació política contrària a la democràcia i a les nostres llibertats nacionals, indispensables, però, per entendre la societat gironina actual, fins i tot indispensables per entendre en part —ai!— cap on s'encamina l'ofici de periodista. Citem el que escriu Maria Àngels Casademont tot just començar la introducció del dossier, parlant de Maria Alonso. «Vivia del magisteri. De fet, abans de la guerra ni tan sols els homes feien el jornal als papers».

Tampoc en Narcís-Jordi Aragó va poder viure mai del periodisme. A finals dels anys cinquanta, quan era jove, viure'n era pràcticament impossible. Més tard, l'únic camí per «fer-se un jornal als papers» passava per integrar-se a una redacció i per ser capaç i voler escriure sobre tot, no pas per fer un periodisme més serè, amb més temps, més d'opinió i reflexió, com va optar per fer ell sempre que va poder.

Què ens hauria dit d'aquest dossier? Un cop llegit i pensat, suposem que li hauria agradat. Però també —amb més certesa encara— suposem que ens hauria fet precisions, que ens hauria complementat la informació d'alguns o de quasi tots els articles, que ens hauria fet algunes correccions.

Hem buscat a l'hemeroteca el primer article d'en Narcís-Jordi Aragó a la *Revista de Girona*. Molt segurament no va ser un article, sinó que van ser dos: «Les notícies de la *Revista de Gerona*, crònica d'una època» i «La *Revista de Gerona* vista per dins». Va publicar-los l'any 1976, en el número 75, juntament amb d'altres de l'Enric Mirambell i d'en Joaquim Nadal, entre molta altra gent. Alguns, com en Modest Prats, ens han deixat força abans que ell. Feia just cent anys que havia aparegut el primer número de la primera *Revista de Gerona*. Per això el número 75 era una mica especial. No es feien editorials. Hi havia una salutació que no era el punt de vista de cap redacció, sinó de l'Antoni Xuclà i Bas, llavors president de la Diputació de Girona.

En el primer dels seus dos articles, en Narcís-Jordi Aragó parlava dels dos primers directors de la *Revista de Girona*. Ell, que també ho ha estat durant tants anys! El primer d'aquells directors, Manuel Viñas i Graugés, va aconseguir del Govern el títol d'Excel·lentíssim Senyor per al Capítol de la Catedral de Girona. En gratitud, i com a contrapartida, el Capítol gironí «*acordó distinguirle concediéndole lugar y asiento en el coro, o sea, en la silla inmediata a la del capitular más moderno y del beneficiado más antiguo*». El va fer, doncs, una mena de canonge honorari.

En Narcís-Jordi Aragó acabava el seu article escrivint: «Tanmateix, només han passat cent anys».

Quaranta anys més tard n'han passat òbviament cent quaranta. Escrivim tot això conscients, però, que, si més no ens els propers anys, caldrà explicar cada cop més què és un capítol, què és un canonge i potser fins i tot, en un futur no tan llunyà, què és un director i —esperem que no— què és un periodista. Tornem al principi. Sense que res els ajudés a fer que ho fossin, publiquem en aquest dossier uns articles sobre unes dones que van ser sobretot, i contra moltes coses, periodistes. Quaranta o cinquanta o seixanta anys més tard, el periodisme continua. Gràcies, doncs, a en Narcís-Jordi Aragó i també, gràcies a totes elles.

>> *Ràdio Girona.*
Foto: Ajuntament
de Girona. CRDI
(Fons El Punt –
Sebastià Martí).